

UREDBA (EU) br. 1289/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. prosinca 2013.****o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Mehanizam reciprociteta, koji je potrebno provesti ako treća zemlja navedena u Prilogu II. Uredbi Vijeća (EZ) br. 539/2001 ⁽²⁾ primjenjuje zahtjev za vizu za državljane najmanje jedne države članice, potrebno je prilagoditi u svjetlu stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona i sudske prakse Suda Europske unije u vezi sa sekundarnim pravnim osnovama. Pored toga, taj mehanizam treba prilagoditi kako bi predstavljao solidarnu reakciju Unije u slučaju da treća zemlja navedena u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 primjenjuje zahtjev za vizu za državljane najmanje jedne države članice.
- (2) Nakon primitka obavijesti države članice da treća zemlja, navedena u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001, primjenjuje zahtjev za vizu za državljane te države članice, sve države članice trebale bi zajednički reagirati te na taj način izraziti reakciju Unije na situaciju koja utječe na Uniju u cjelini te koja njezine građane podvrgava različitom postupanju.
- (3) Potpuni vizni reciprocitet cilj je kojemu bi Unija trebala stremiti na proaktivan način u svojim odnosima s trećim zemljama te na taj način doprinijeti poboljšanju vjerodostojnosti i dosljednosti vanjske politike Unije.
- (4) Ovom Uredbom trebalo bi uspostaviti mehanizam privremene suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za treću

zemlju navedenu u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 („mehanizam suspenzije“) u izvanrednoj situaciji koja zahtijeva hitnu reakciju kako bi se uklonile poteškoće s kojima je suočena najmanje jedna država članica, uzimajući u obzir cjelokupni utjecaj izvanredne situacije na Uniju u cjelini.

- (5) Za potrebe mehanizma suspenzije, znatno i iznenadno povećanje podrazumijeva povećanje iznad granične vrijednosti od 50 %. Ono također može podrazumijevati manje povećanje granične vrijednosti ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju koji je prijavila dotična država članica.
- (6) Za potrebe mehanizma suspenzije, niska stopa priznavanja podrazumijeva stopu priznavanja zahtjeva za azil od oko 3 ili 4 %. Ona također može podrazumijevati višu stopu priznavanja ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju koji je prijavila dotična država članica.
- (7) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu koja proizlazi iz izuzeća od zahtjeva za vizu za kratkotrajne boravke državljana treće zemlje kada oni predstavljaju prijetnju javnom poretku i unutarnjoj sigurnosti dotične države članice.
- (8) Ovom Uredbom trebalo bi predvidjeti pravnu osnovu za zahtjev za vizu ili za izuzeće od tog zahtjeva za nositelje putnih isprava koje su izdali određeni subjekti koje dotična država članica priznaje kao subjekte međunarodnog prava koji nisu međuvladine međunarodne organizacije.
- (9) S obzirom na to da se pravila primjenjiva na izbjeglice i osobe bez državljanstva, uvedena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1932/2006 ⁽³⁾, ne primjenjuju na te osobe kada one borave u Ujedinjenoj Kraljevini ili Irskoj, potrebno je pojasniti situaciju u vezi sa zahtjevom za vizu za određene izbjeglice i osobe bez državljanstva koje borave u Ujedinjenoj Kraljevini ili Irskoj. Ovom Uredbom trebalo bi prepustiti državama članicama da odluče o izuzeću od zahtjeva za vizu za tu kategoriju osoba u skladu s njihovim međunarodnim obvezama. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o takvim odlukama.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. rujna 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 5. prosinca 2013.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1932/2006 od 21. prosinca 2006. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 405, 30.12.2006., str. 23.).

- (10) Uredbom (EZ) br. 539/2001 ne bi se trebala dovoditi u pitanje primjena međunarodnih sporazuma koje je Europska zajednica sklopila prije stupanja na snagu te uredbe te u kojima se upućuje na potrebu odstupanja od zajedničkih pravila o vizama, uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije.
- (11) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u drugoj fazi primjene mehanizma reciprociteta, a s obzirom na osjetljivu političku narav suspenzije izuzeća od obveze zahtjeva za vizu za sve državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 i njezine horizontalne posljedice za države članice, za zemlje pridružene Schengenu i za samu Uniju, posebno za njihove vanjske odnose i za ukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s određenim elementima mehanizma reciprociteta. Dodjeljivanjem takve ovlasti Komisiji uzima se u obzir potreba za političkom raspravom o politici Unije o vizama u schengenskom prostoru. To također odražava potrebu za osiguranjem primjerene transparentnosti i pravne sigurnosti u primjeni mehanizma reciprociteta na sve državljane dotične treće zemlje, posebno odgovarajućom privremenom izmjenom Priloga II. Uredbi (EZ) br. 539/2001. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (12) Kako bi se osigurala učinkovita primjena mehanizma suspenzije i određenih odredaba mehanizma reciprociteta, a osobito da bi se omogućilo da se svi relevantni faktori i moguće posljedice primjene tih mehanizama primjereno uzmu u obzir, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s utvrđivanjem kategorija državljana dotične treće zemlje na koje bi se trebala primjenjivati privremena suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu u okviru mehanizma reciprociteta, pripadajućeg trajanja te suspenzije, kao i ovlasti za provedbu mehanizma suspenzije. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Za donošenje takvih provedbenih akata trebalo bi koristiti postupak ispitivanja.
- (13) U pogledu Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽²⁾, koje su obuhvaćene područjem iz članka 1. točke (B) Odluke Vijeća 1999/437/EZ⁽³⁾.
- (14) U pogledu Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽⁴⁾, koje su obuhvaćene područjem iz članka 1. točke (B) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ⁽⁵⁾.
- (15) U pogledu Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽⁶⁾, koje su obuhvaćene područjem iz članka 1. točke (B) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (16) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojoj Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ⁽⁸⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., p. 31).

⁽⁴⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽⁷⁾ Odluka Vijeća 2011/350/EZ od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

⁽⁸⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (17) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojoj Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽¹⁾; Irska stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (18) Uredbu (EZ) br. 539/2001 stoga bi trebalo izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 539/2001 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako treća zemlja navedena u Prilogu II. primjenjuje zahtjev za vizu za državljane barem jedne države članice, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) u roku od 30 dana od početka provedbe zahtjeva za vizu ili, u slučajevima u kojima se održava zahtjev za vizu koji je na snazi 9. siječnja 2014., u roku od 30 dana od tog datuma, dotična država članica o tome pisanim putem obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju.

Ta obavijest:

- i. sadržava datum početka provedbe zahtjeva za vizu i vrste dotičnih putnih isprava i viza;
- ii. sadržava detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem osiguravanja putovanja bez vize s trećom zemljom u pitanju te sve relevantne informacije.

Informacije o toj obavijesti Komisija bez odgađanja objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, uključujući informacije o datumu početka provedbe zahtjeva za vizu i vrstama dotičnih putnih isprava i viza.

Ako treća zemlja odluči ukinuti zahtjev za vizu prije isteka roka iz prvog podstavka ove točke, obavijest se ne šalje ili se povlači i informacije se ne objavljuju;

- (b) Komisija, odmah nakon dana objave iz točke (a) trećeg podstavka i uz savjetovanje s dotičnom državom članicom, poduzima korake pred tijelima treće zemlje u pitanju, osobito u političkom, gospodarskom i trgovinskom području, kako bi se ponovno uspostavilo ili uvelo putovanje bez vize te bez odgađanja obavješćuje Europski parlament i Vijeće o tim koracima;

- (c) ako, u roku od 90 od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka i usprkos svim koracima poduzetima u skladu s točkom (b), treća zemlja nije ukinula zahtjev za vizu, dotična država članica može od Komisije zatražiti da suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za određene kategorije državljana te treće zemlje. Ako država članica uputi takav zahtjev, ona o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće;

- (d) pri razmatranju daljnjih koraka u skladu s točkom (e), (f) ili (h), Komisija uzima u obzir rezultate mjera koje je dotična država članica poduzela kako bi se osiguralo putovanje bez vize s trećom zemljom u pitanju, korake poduzete u skladu s točkom (b) te posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s trećom zemljom u pitanju;

- (e) ako dotična treća zemlja nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija najkasnije šest mjeseci od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka te nakon toga u razdobljima koja ne prelaze šest mjeseci unutar ukupnog razdoblja koje ne smije prekoračiti datum na koji se delegirani akt iz točke (f) počinje primjenjivati ili je na njega stavljen prigovor:

- i. na zahtjev dotične države članice ili na svoju inicijativu donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za određene kategorije državljana dotične treće zemlje na razdoblje od najviše šest mjeseci. Tim provedbenim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji će se suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu početi primjenjivati, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica. Prilikom donošenja naknadnih provedbenih akata, Komisija može produžiti razdoblje te suspenzije za dodatna razdoblja od najviše šest mjeseci i može izmijeniti kategorije državljana dotične treće zemlje za koje je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4.a stavka 2. Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 4., tijekom razdoblja suspenzije od svih kategorija državljana treće zemlje navedenih u provedbenom aktu

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica; ili

- ii. podnosi izvješće odboru iz članka 4.a stavka 1. o procjeni situacije u kojem navodi razloge zbog kojih je odlučila ne suspendirati izuzeće od zahtjeva za vizu te o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

U tom izvješću uzimaju se u obzir svi relevantni čimbenici, poput onih navedenih u točki (d). Na temelju tog izvješća Vijeće i Europski parlament mogu održati političku raspravu;

- (f) ako u roku od 24 mjeseca od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka dotična treća zemlja nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 4.b kojim se privremeno suspendira primjena Priloga II. na razdoblje od 12 mjeseci za državljane te treće zemlje. Delegiranim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji će se suspenzija primjene Priloga II. početi primjenjivati, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica, te se na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem pored naziva treće zemlje u pitanju bilješke u kojoj se navodi da je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Od dana početka primjene suspenzije primjene Priloga II. za državljane dotične treće zemlje ili stavljanja prigovora na delegirani akt sukladno članku 4.b stavku 5., svaki provedbeni akt koji je donesen sukladno točki (e) koji se tiče te treće zemlje, prestaje važiti.

Ako Komisija podnese zakonodavni prijedlog kako je navedeno u točki (h), razdoblje suspenzije iz prvog podstavka ove točke produljuje se za šest mjeseci. Bilješka navedena u tom podstavku na odgovarajući se način mijenja.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 4., tijekom razdoblja te suspenzije od državljana dotične treće zemlje na koju se odnosi delegirani akt zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica.

- (g) svaka naknadna obavijest od strane druge države članice sukladno točki (a) koja se tiče iste treće zemlje tijekom razdoblja primjene mjera usvojenih u skladu s točkom (e) ili (f) u vezi s tom trećom

zemljom spajaju se u već pokrenute postupke bez produljenja rokova ili razdoblja navedenih u tim točkama;

- (h) ako u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz točke (f) treća zemlja u pitanju nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija može podnijeti zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;

- (i) postupci iz točaka (e), (f) i (h) ne utječu na pravo Komisije da u bilo kojem trenutku podnese zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;

- (j) ako treća zemlja u pitanju ukine zahtjev za vizu, dotična država članica o tome odmah obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Komisija bez odgađanja objavljuje tu obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Svaki provedbeni ili delegirani akt donesen na temelju točke (e) ili (f), a koji se odnosi na treću zemlju u pitanju, prestaje važiti sedam dana nakon objave iz prvog podstavka ove točke. Ako je treća zemlja u pitanju uvela zahtjev za vizu za državljane dvije ili više država članica, provedbeni ili delegirani akti koji se odnose na tu treću zemlju prestaju važiti sedam dana nakon objave obavijesti o zadnjoj državi članici čiji su državljani bili podvrgnuti zahtjevu za vizu od strane te treće zemlje. Bilješka navedena u točki (f) prvom podstavku briše se prestankom važenja dotičnog delegiranog akta. Komisija bez odgađanja objavljuje informaciju o tom prestanku važenja u *Službenom listu Europske unije*.

Ako treća zemlja u pitanju ukine zahtjev za vizu bez da dotična država članica o tome pošalje obavijest u skladu s prvim podstavkom ove točke, Komisija na svoju inicijativu bez odgađanja provodi objavu iz navedenog podstavka te se primjenjuje drugi podstavak ove točke.”;

- (b) stavak 5. briše se;

2. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 1.a

1. Odstupajući od članka 1. stavka 2., izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. privremeno se suspendira u izvanrednim situacijama, kao zadnje moguće rješenje, u skladu s ovim člankom.

2. Država članica može obavijestiti Komisiju ako je suočena, tijekom šestomjesečnog razdoblja, u usporedbi s istim razdobljem prethodne godine ili sa zadnjih šest mjeseci prije početka provedbe izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II., s jednom ili više sljedećih okolnosti koje su dovele do izvanredne situacije koju ona ne može sama ispraviti, to jest do znatnog i iznenadnog povećanja broja:

- (a) državljana te treće zemlje za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice;
- (b) zahtjeva za azil državljana te treće zemlje za koju je stopa priznavanja niska ako takvo povećanje vodi posebnim pritiscima na sustav azila države članice;
- (c) odbijenih zahtjeva za ponovni prihvat koje je država članica podnijela toj trećoj zemlji za njezine državljane.

Usporedba sa šestomjesečnim razdobljem prije početka provedbe izuzeća od zahtjeva za vizu kako je navedeno u prvom podstavku primjenjuje se samo tijekom razdoblja od sedam godina od datuma početka provedbe izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane te treće zemlje.

U obavijesti iz prvog podstavka navode se razlozi na kojima se temelji te uključuje relevantne i statističke podatke te detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem ispravljanja situacije. Komisija o takvoj obavijesti bez odgađanja obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Komisija ispituje svaku obavijest poslanu u skladu sa stavkom 2., uzimajući u obzir:

- (a) postojanje bilo koje od situacija opisanih u stavku 2.;
- (b) broj država članica suočenih s bilo kojom od situacija opisanih u stavku 2.;
- (c) cjelokupni utjecaj povećanja iz stavka 2. na migracijsku situaciju u Uniji kako proizlazi iz podataka koje su dostavile države članice;
- (d) izvješća koja su pripremili Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije, Europski ured za potporu azilu ili Europski policijski ured (Europol) ako tako zahtijevaju okolnosti određenog prijavljenog slučaja;

(e) opće pitanje javnog poretka i unutarnje sigurnosti, uz savjetovanje s dotičnom državom članicom.

Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima svojeg ispitivanja.

4. Ako Komisija, na temelju ispitivanja iz stavka 3. i uzimajući u obzir posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s dotičnom trećom zemljom, blisko surađujući s tom trećom zemljom kako bi se našla alternativna dugoročna rješenja, odluči da je potrebno poduzeti određene mjere, ona, u roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 2., donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane dotične treće zemlje na razdoblje od šest mjeseci. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4.a stavka 2. U tom provedbenom aktu utvrđuje se datum početka primjene suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 4., tijekom razdoblja te suspenzije od državljana dotične treće zemlje na koju se odnosi provedbeni akt zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica.

5. Prije kraja razdoblja valjanosti provedbenog akta donesenog u skladu sa stavkom 4. Komisija, u suradnji s dotičnom državom članicom, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Izvješće može biti popraćeno zakonodavnim prijedlogom radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.

6. Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 5., ona može produljiti valjanost provedbenog akta donesenog u skladu sa stavkom 4. za razdoblje koje ne prelazi 12 mjeseci. Odluka o produljenju valjanosti provedbenog akta donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4.a stavka 2.

Članak 1.b

Komisija do 10. siječnja 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni učinkovitosti mehanizma reciprociteta iz članka 1. stavka 4. i mehanizma suspenzije iz članka 1.a te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom tog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.”;

3. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Država članica može predvidjeti iznimke od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 1. stavkom 1. ili od izuzeća od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 1. stavkom 2. u odnosu na:

- (a) nositelje diplomatskih putovnica, službenih putovnica/putovnica za obavljanje službenih zadataka ili posebnih putovnica;
- (b) članove civilne posade zrakoplova i plovila tijekom izvršavanja njihovih dužnosti;
- (c) članove civilne posade plovila, kod uplovljavanja, koji su nositelji identifikacijske isprave pomorca izdane u skladu s konvencijama Međunarodne organizacije rada br. 108 od 13. svibnja 1958. ili br. 185 od 16. lipnja 2003., ili Konvencijom Međunarodne pomorske organizacije o olakšavanju međunarodnog pomorskog prometa od 9. travnja 1965.;
- (d) posadu i članove misija hitne pomoći ili spasilačkih misija u slučaju katastrofe ili nezgode;
- (e) civilnu posadu brodova koji plove u unutarnjim vodama;
- (f) nositelje putnih isprava koje su međuvladine međunarodne organizacije čija je članica barem jedna država članica ili drugi subjekti koje dotična država članica priznaje kao subjekte međunarodnog prava, izdali službenicima tih organizacija ili subjekata.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(d) ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji proizlaze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., osobe s priznatim statusom izbjeglice i osobe bez državljanstva te druge osobe koje nisu državljani nijedne zemlje, a koje borave u Ujedinjenoj Kraljevini ili Irskoj te posjeduju putnu ispravu koju je izdala Ujedinjena Kraljevina ili Irska, koju priznaje dotična država članica.”;

4. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 4.a

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 4.b

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 4. točke (f) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 4. točke (f). Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasnijem dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 4. točke (f) stupa na snagu samo ako se Europski parlament ili Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

Članak 2.

Članak 1.a Uredbe (EZ) br. 539/2001 kako je izmijenjena ovom Uredbom, a posebno odredbe njegovog stavka 2. drugog podstavka, također se primjenjuju na treće zemlje u odnosu na čije je državljanke izuzeće od zahtjeva za vizu uvedeno prije 9. siječnja 2014.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. prosinca 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
V. LEŠKEVIČIUS
